BĂIATUL FIRAV A AJUNS „TUNARUL" NAȚIONALEI...

În sala de la Grupul școlar industrial Unirea, profesorul Jean Săvulescu și-a început greu povestirea. Era 6,30 dimineața, avea antrenament la ora aceea.

— Credeți că eu aș fi cel mai indicat pentru un reportaj? Nu sînt sigur că v-aș spune lucruri spectaculoase...

— *Nici chiar despre unul dintre „tunarii" de acum ai echipei naționale? Se spune că oricare dintre echipele clasate pe primele 4 locuri ale clasamentului național ar cîștiga, cu Tutovan în formație, titlul. Or, a fost elevul dumneavoastră...*

— A, despre Mircea? Da, cred că da...

Jean Săvulescu n-a continuat. S-a sculat repede de pe banca joasă. Vorbea, dar ochii săi erau ațintiți asupra greșelilor băieților. Ajutîndu-se cu proverbialul său baston, „nea Jean" s-a îndreptat spre una dintre perechile de jucători: „Ți-am spus, Viorele, de atîtea ori că de jos mingea se scoate așa..."

...Povestea bastonului e veche de cînd avea 15 ani, era ucenic la C.F.R., la Turnu Severin și bătea scînduri pe acoperișurile vagoanelor. A alunecat și s-a rostogolit. Au urmat doctori, spitale. O fractură de femur. Și, bineînțeles, bastonul. Dar un baston care nu l-a împiedicat, mai tîrziu, să absolve, ca șef de promoție, Institutul de educație fizică și sport.

— L-am descoperit pe Mircea Tutovan la Brașov, la un examen de admitere la grupul școlar. Un băiat simplu, din Nemșa, de pe lîngă Mediaș. Era înalt, bine dotat, dar slăbuț, să-l sufli. L-am luat la București, la noi, la „23 August". A devenit frezor. Pe vremea aceea — era prin '67 — nu aveam cămin. L-am luat la mine acasă, într-o mansardă. Mînca cu mine, ne îmbrăcam împreună. Bursă i-am pus-o toată la CEC, așa că, după 3 ani, avea vreo 7 000 de lei. Cînd a terminat școala, i-am cumpărat două costume de haine, iar 3 000 de lei i-am dat maică-si, femeie simplă.

REPORTAJUL NOSTRU

Pe ușa sălii au intrat doi tineri. „Am venit pentru selecție". *Și profesorul Jean Săvulescu, la cel de-al 45-lea antrenament al anului școlar în curs, continuă selecția care, zice el* „...bine făcută, înseamnă un jucător de A mai tîrziu". *Jean Săvulescu este un mare cercetător de voleibaliști. Unul din cei mai mari, dar care a rămas totodată în umbră, nedrept pentru truda lui de 30 de ani în preajma dreptunghiului de 9/18. Nu l-a deranjat, însă, lipsa de publicitate. În 1974, în echipele clasate pe primele 5 locuri ale Diviziei A, activau, ca titulari, 8 dintre foștii săi elevi. A crescut jucători pentru alții și s-a bucurat de succesele lor, de la distanță. Vreo 20 de jucători formați de Jean Săvulescu joacă în Divizia A și B și el trimite 100 de circulare, în plicuri francate pe bani proprii, la liceele cu profil din toată țara, ca să afle noi talente și nu primește decît o singură invitație de la un diriginte din Arad. Profesorul Săvulescu ia urgent trenul, îl privește pe cel susceptibil de a deveni voleibalist, de pe digul Mureșului, de departe,* „*ca să nu deranjeze*", *îl ia la București și, după cîțiva ani, Steaua, vicecampioană a țării îl are în formație pe Iuhasz, trăgător de clasă...*

Dascălul de 55 de ani i-a încercat pe cei doi tineri, i-a pus să sară coarda, ca să le vadă detenta, apoi s-a oprit, gesticulînd lîngă alte perechi de începători. După vreo 10 minute s-a apropiat din nou:

— Da, mama lui Mircea nu știa cum să-mi mulțumească, iar Tutovan s-a cam supărat pe mine că nu i-am dat lui întreaga sumă... Nu era copt destul, era prea tînăr. N-a mai trecut pe la mine. Apoi s-a căsătorit și, într-o seară, m-a vizitat împreună cu soția lui. Despre despărțirea noastră, mi-a zis doar: „Iertați-mă, nu-mi spuneți nimic, știu c-am greșit !..." Dar, în fine, dumneavoastră ați venit să faceți un reportaj despre sport și eu vă vorbesc despre altele...

Unul dintre cei doi tineri veniți tocmai din Berceni, la 7 dimineața, să se confrunte cu ochiul specialistului Jean Săvulescu, a reușit. Antrenorul l-a bătut pe umăr: „Ascultă, flăcăule, știi tu ce muncă te așteaptă de acum încolo? Nu, nu ! Mai bine taci. Ai destul timp ca să-mi răspunzi..."

Radu TIMOFTE

CĂRȚI NOI

PREGĂTIREA FIZICĂ A JUCĂTORILOR DE VOLEI

Realizarea unei pregătiri fizice la un indice calitativ superior reprezintă o cerință de prim ordin în cadrul procesului de antrenament, ca fundament al unor bune evoluții în cadrul diverselor competiții. Plecînd de la această idee, unanim acceptată, cunoscutul antrenor **Ștefan Stroe** a realizat, sub egida Editurii Sport-turism, o lucrare de un interes deosebit pentru specialiștii care activează în volei. Este vorba de volumul **„Pregătirea fizică a jucătorilor de volei"**, care supune dezbaterii, oferind și numeroase soluții practice, diverse probleme vizînd pregătirea fizică — factor important al antrenamentului, dezvoltarea calităților motrice de bază și a aspectelor specifice, îmbunătățirea indicilor morfologici și funcționali, periodizarea și planificarea pregătirii fizice ș.a.

Avînd la bază o bogată bibliografie, precum și lunga experiență a autorului, volumul **„Pregătirea fizică a jucătorilor de volei"** poate fi un util instrument de lucru pentru toți cei care conduc echipe de volei, indiferent de nivelul la care acestea activează. **(Em. F.)**

ALTE APARIȚII

● **Walter Kargel,** Trasee alpine, 275 pag + 124 schițe, 12 lei ;

● **Theodor N. Trâpcea,** Băile Herculane, ed. II, revăzută și adăugită, 63 pag + fotografii, 7 lei ;

● **A. Rădulescu, C. Scorpan, R. Florescu,** Itinerare arheologice dobrogene, 120 pag. 8 lei.

● **Sergiu Adam,** Ctitorii Mușatine, 123 pag., 6,25 lei ;

● **Ion Șușelescu,** Mens sana..., 81 pag., 4 lei ;

● *** * *** — Pregătirea tinerilor gimnaști (traducere din limba rusă), 407 pag., 12,50 lei.

DIALOG cu cititorii

Din noianul de scrisori am reținut cîteva, printre care cele semnate de C. Chiriță *(Tîrgoviște) — fost fotbalist de Divizia A,* V. Laknay — *Timișoara („fotbalist nu din prima categorie, dar totuși fotbalist"),* Stan N. Marin — *satul Glogoveanu — Dîmbovița,* Ion Moți — *Agnita, jud. Sibiu,* ing. Florea George — *Cluj-Napoca,* Ioan Suciu — *Cîmpia Turzii,* Gh. Anghelache — *București și altele. În aceste scrisori sînt cuprinse numeroase sugestii pentru perfecționarea fotbalului nostru, începînd cu* dezvoltarea bazei de masă, care este una din ultimele în Europa *(V. Laknay) și sfîrșind cu* extinderea muncii de selecție dincolo de sfera Diviziei A *(C. Chiriță), pentru eliminarea senatorismului de drept, care duce implicit la lene în gîndire, atît din partea tehnicienilor, cît și din partea fotbaliștilor.*

Tuturor acestor scrisori vom încerca să le răspundem în rîndurile care urmează.

Fără îndoială că problema bazei de masă este deosebit de importantă. **Senatorismul de drept** este legat direct de absența jucătorilor de valoare și de numărul redus al jucătorilor de valoare mijlocie. Împărtășim ideea că „producția fotbalului" nu poate să urmeze vechile mijloace naturale ale maidanului. Fără îndoială că astăzi școala este mult mai exigentă, ceea ce face ca problema timpului liber al copilului să fie ca și eliminatorie în discutarea apariției jucătorilor de talent. În aceste condiții, „producția modernă", cu licee speciale — de exemplu — înzestrate cu o bază materială adecvată, ni se pare capabilă să pună capăt procesului aproape firesc de rarefiere a talentelor. **Cea mai mare performanță din istoria sportului românesc este legată de crearea Liceului de gimnastică din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, liceu care a fost și este în pas cu exigențele formidabile ale sportului de performanță în acest ultim sfert de secol.** Patru licee cu profil în cele patru puncte cardinale ale hărții fotbalului nostru ar fi un excelent mijloc de selecționare și distilare a talentelor, cu cointeresarea adecvată a județelor limitrofe, adică a unor județe care să nu urmărească doar „prinderea" băimăreanului Hoffmeister pentru Constanța sau transferarea băcăuanului Dembrovschi (fost sătmărean) în vechea citadelă a fotbalului românesc — Timișoara. Sîntem de acord că, înainte de rezolvarea problemei producției într-un sector care nu mai poate să recurgă doar la vechile mijloace naturale, nu se va putea face un pas înainte.

Cele mai multe scrisori se referă la problema **sancțiunilor în fotbal.** Ele socotesc că **sancțiunea singură este o metodă doar comodă, prin care cei care o acordă caută să mascheze insuficiența muncii educative.** Cititorii noștri solicită dezbaterea concretă a cazurilor de indisciplină. **Silviu Pop** din Cluj-Napoca ar fi foarte încîntat ca în cadrul unei emisiuni sportive a T.V. Dinu și Dumitru să participe la o discuție sinceră, în fața marelui public. Corespondentul nostru este convins că ambii internaționali, maeștri emeriți ai sportului, au destule lucruri de spus, astfel încît de pe urma acestei discuții curajoase și deschise — așa cum se practică, la T.V., în multe alte sectoare — vor avea de cîștigat toți fotbaliștii din România. Sugestia lui Silviu Pop ni se pare deosebit de interesantă.

Multe din scrisori se referă la **alcătuirea echipei naționale.** Pentru toți acești corespondenți și pentru mulți alții, am cerut părerea lui Angelo Niculescu, atras de onestitatea dintotdeauna a fostului antrenor al echipei naționale. Iată acest răspuns: **„Problema echipei naționale este, în primul rînd, o problemă de climat. Fotbaliștii noștri și-au pierdut încrederea în forțele proprii. Un jucător de performanță are dreptul de a fi tratat cu decență, și acest lucru nu exclude, desigur, severitatea. Echipa națională care a jucat cu Bulgaria mi s-a părut rigidă. Ea nu a avut curajul abordării jocului.** Din punct de vedere tehnic, în momentul de față nu există prea multe soluții. De aceea și eventualele mele obiecții nu sînt importante. Cel mult, aș putea vorbi despre necesitatea plasării lui Dinu în linia de fund (sigur că nu mă refer la meciul cu Bulgaria). Dinu a fost și este un mare stoper. Din considerente de formație, el a devenit un mijlocaș mediu. Am pierdut un mare stoper și am dobîndit un mijlocaș mediu. În al doilea rînd, eu aș fi jucat în tot cursul anului cu Vigu. Tot ce s-a încercat, și poate că e bine că s-a încercat, a reprezentat mult mai puțin decît valoarea lui Vigu. Pentru linia de mijloc, jucătorii convocați sînt cei indicați. Cred că Bölöni, care e un jucător de talent, ar trebui disciplinat din punct de vedere tactic. Pasele lungi, „la noroc", practicate de Bölöni și de Dinu, sînt o șansă în plus acordată adversarului. Ceilalți mijlocași sînt deocamdată tot ce avem mai bun. Sper ca Dumitru să-și accentueze spiritul ofensiv, abordînd jocul cum a făcut-o Dembrovschi pe timpuri. Al treilea mijlocaș va fi ales între Balaci și Multescu, așa cum s-a și procedat de altfel. Nu am avut și nu am obiecții pentru linia de atac. Troi s-a ameliorat în ultima vreme, în sensul practicării unui joc complet. Dudu rămîne Dudu, indiferent dacă vrem sau nu vrem asta. Iordănescu a fost, la mine, extrem stinga. Cred că asta și este, judecînd după calitățile individualismului său, prețios pe spații degajate. În sfîrșit, această echipă ipotetică, **trebuie să joace mereu împreună, pentru a deveni și practică".**

Stimați corespondenți, cam acestea ar fi răspunsurile la numeroasele dv. întrebări. Să reținem sportivitatea și echilibrul în „luarea de cuvînt" a unui fost antrenor de echipă națională...

Ioan CHIRILĂ

ANUNȚ

Universitatea populară București, în colaborare cu Consiliul municipal pentru educație fizică și sport București și Centrul de cercetări pentru educație fizică și sport al C.N.E.F.S., anunță ținerea cursului de reciclare cu tema „ELEMENTE ESENTIALE ALE PREGĂTIRII LUPTĂTORILOR DE GRECO-ROMANE ȘI LIBERE".

Prelegerea va fi ținută de prof. Nicolae Postolache și Ion Constantinescu-Măcrineanu, cercetători la C.C.E.F.S. și va avea loc în sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei nr. 5—7, luni 13 decembrie 1976, orele 12,30.

Va urma un film artistic.

CÎȘTIGURI SUPLIMENTARE LA LOZ ÎN PLIC !

La seriile de Loz în plic ce au fost puse recent în vînzare se găsesc cîștiguri suplimentare oferite din fond special, pe lîngă cele existente.

Aceasta este și explicația marelui număr de cîștiguri care au apărut în ultimul timp în toate colțurile țării și, desigur, un motiv în plus pentru a participa cu consecvență la acest sistem de joc simplu și la îndemîna tuturor.

Nu uitați ! Atribuirea de cîștiguri suplimentare este o invitație de a juca și dv. la Loz în plic.

Numai cine joacă poate cîștiga !